RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 112.558 van 14 november 2002
in de zaak A. 128.798/IX-3567.

In zake : Yusuf ALAGOZLU,
die woonplaats kiest bij
advocaat R. JESPERS,
kantoor houdende te DEURNE,
Sint-Rochusstraat 59

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. LUYPAERS,
kantoor houdende te HEVERLEE,
Ijzerenmolenstraat 105.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Yusuf ALAGOZLU op 4 november 2002 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de "adviesbeslissing van het personeelscollege van het PSC te Hoogstraten dd. 24.10.2002 genomen opzichtens verzoeker en waarbij beslist werd in verband met het verzoek tot vervroegde invrijheidstelling een negatief advies te verlenen";

Gelet op de beschikking van 13 november 2002 waarbij aan verzoeker het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 5 november 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 november 2002, om 14.30 uur;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. FLAMAND, die loco advocaat R. JESPERS verschijnt voor verzoeker, en van advocaat H.-K. CAREME, die loco advocaat P. LUYPAERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker gedetineerd is in de strafinrichting te Hoogstraten en een derde van de hem opgelegde gevangenisstraf heeft ondergaan; dat hij een verzoek tot voorwaardelijke invrijheidstelling heeft ingediend met toepassing van de wet van 5 maart 1998 betreffende de voorwaardelijke invrijheidstelling en tot wijziging van de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen de abnormalen en de gewoontemisdadigers, vervangen door de wet van 1 juli 1964; dat overeenkomstig artikel 3 van die wet het personeelscollege van de betrokken gevangenis op 22 oktober 2002 over het verzoek tot voorwaardelijke invrijheidstelling, "gelet echter op de blijvende massale ontkenning van de feiten en de onmogelijkheid om een gefundeerde en volledige criminogenese op te stellen" en "gelet ook op de blijvende weigering om zich ten volle te engageren in een gespecialiseerde begeleiding voor plegers van seksueel geweld", een unaniem ongunstig advies, te herzien in april 2003, heeft verleend; dat dit de bestreden beslissing is;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de Raad van State onbevoegd is om van de onderhavige vordering kennis te nemen omdat de bestreden handeling er een is waarbij het bestuur rechtstreeks meewerkt aan de uitvoering van vonnissen en arresten van de justitiële rechter; dat in dezen de kwestie van de onbevoegdheid van de Raad van State een zo hoge graad van ernst vertoont dat zij reeds in de huidige stand van het geding onderzocht moet worden;

Overwegende dat de rechtshandeling welke verzoeker bestrijdt, genomen werd in het kader van een procedure geregeld door de voormelde wet van 5 maart 1998 betreffende de voorwaardelijke invrijheidstelling; dat luidens artikel 2 van die wet de veroordeelde tot één of meer vrijheidsstraffen voorwaardelijk in vrijheid kan worden gesteld indien aan bepaalde voorwaarden is voldaan, onder meer, hij één derde van de straf heeft ondergaan indien hij zich niet in staat van wettelijke

herhaling bevindt; dat volgens artikel 3, § 1, het personeelscollege van de strafinrichting waar de betrokken gedetineerde verblijft, nagaat of de voorwaarden om het voordeel van de voorwaardelijke invrijheidstelling te kunnen genieten zijn vervuld en hierover een gemotiveerd advies uitbrengt; dat luidens paragraaf 2 van hetzelfde artikel, indien het personeelscollege van oordeel is dat de voorwaarden om in aanmerking te komen voor voorwaardelijke invrijheidstelling niet vervuld zijn, het de datum bepaalt waarop het dossier opnieuw onderzocht zal worden; dat het advies, luidens paragraaf 2, derde lid, van hetzelfde artikel, niet voor beroep vatbaar is, doch dat luidens artikel 3, § 3, laatste lid, wanneer het personeelscollege drie opeenvolgende malen van oordeel is dat de voorwaarden niet zijn vervuld en dus een ongunstig advies uitbrengt, de zaak op vraag van de gedetineerde toch moet worden voorgelegd aan de commissie voor voorwaardelijke invrijheidstelling, die uiteindelijk de beslissing neemt;

Overwegende dat de voorwaardelijke invrijheidstelling een modaliteit vormt van de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf waartoe een gedetineerde veroordeeld werd; dat de Raad van State niet bevoegd is om administratieve rechtshandelingen waarbij het bestuur rechtstreeks meewerkt aan de uitvoering van vonnissen en arresten te vernietigen of in hun uitvoering te schorsen; dat de bestreden beslissing zulk een administratieve handeling uitmaakt; dat de onbevoegdheid van de Raad van State bevestiging vindt in de bepaling van artikel 12, eerste lid, van de voornoemde wet, luidens welk de beslissingen van de commissie voor voorwaardelijke invrijheidstelling vatbaar zijn voor cassatieberoep; dat de exceptie gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 175 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op veertien november 2000 en twee, door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. DE BRABANDERE.**